

**Обряд, що виконується на другий день після хрестин в Україні,
на тлі паралелей з іншими етносами**

Олена О. Боряк
(Резюме)

У статті розглядаються похрестини (продовження хрестинного обіду на другий день) як насамперед чергового етапу символічного маркування статусу повитухи як “знаючої” особи, сполученої із завжди таємною сферою дітонародження. Складні переплетення ритуальних дій похрестин – загальна трапеза, де повитуха виконувала ключову роль, її піднімання/величання, елементи переодягання/рядження – як повитухи, так і гостей; „проводи“ повитухи – колективна хода, сполучена із символічними актами „вигнання“/виведення/винесення повитухи із наступним її переміщенням за межі дому рожениці/села (до шинка, до води), купання / обливання / перевертання / викидання повитухи в річку (калюжу) були пережитками давніх міфологічних уявлень, і мали універсальний характер. Вони простежуються й за іноетнічними паралелями, зокрема, в календарній обрядовості болгар.